

Saksforholdet konstruert på bekostning av Atle Johan Løvaas fører seg "pent inn" i *de etablerte* ikke-rettsstatlige forordninger - i Norge.

"Skremmende er den virkelighet Økonomisk Rapport har avdekket". Denne meddelelse ble fra magasinet oppfulgt med bl. a. følgende bekjentgjøring: Til skrekk og advarsel for de som måtte tro...at domstoler og advokater er til...for vanlige folk.

For sakstilfelle etter sakstilfelle kan det påvises at det utøves den mest hinsides rettsstatlige framferd - på vanlige folks bekostning - i Norge.

Pr. dato formodes det kjent for de fleste hva Fritz Moen ble utsatt for. At påtalemyndighetens aktører mangler anstendighet til å si unnskyld - bør ikke overraske *selvstendig registrerende*.

I rapportene "Ran og nøytralisering. - Stat i staten-klanens velferdsstat" og "Ytringsfrihetens Pris i Det skjulte Norge", retter undertegnede en særskilt oppmerksomhet mot det groteske spekter av *virkemidler* - som anvendes til forordning av nettopp ran og nøytralisering av vanlige folk - i det proklamerte som menneskerettslig foregangsland.

Betegnelsen - *Stat i staten-klanen* - er ikke introdusert av undertegnede. Flere med godt kjennskap til "grunnlaget" for *de etablerte tilstander*, har anvendt betegnelsen. En "ting" er å anvende betegnelser det vitterlig forefinns belegg for. Noe ganske annet er å gjøre bruk av *talemåter* gitt formålet tilsløring/tildekking. "*En moderne kunnskapsnasjon*" - fikk vi oss politikerservert under siste valgkamp. Er *du* adoptant av "motekunnskapen"?

Saksforholdet det her vil bli rettet et særskilt søkelys mot - omhandler påstander framstilt mot Atle Johan Løvaas. Fra Statens Helsetilsyn (Hordaland) er Løvaas beskyldt for å ha begått en rekke lovbrudd. Etter anmeldelse av Løvaas, og påfølgende uttak av tiltale mot han, ble han av Bergen tingrett pådømt for en fjerdedel av tiltalebeslutningens punkter. Det skal ikke blas mye i saksforholdets dokumenter før det framkommer - at det her må være mer enn mye - *som ikke stemmer*. Bl. a. opptrådte Helsetilsynet i Hordaland som hovedetterforsker av egen anmeldelse. - Domsavgivelsen fra Bergen tingrett er påanket til behandling for Gulating lagmannsrett. Ved ferdigstilling av rapporten gjenstår vel 2 uker til lagmannsrettsbehandling.

Som innledning til en kronologisk gjennomgang av prosessen mot Løvaas, gjengis, med unntak av det avsluttende avsnitt (som omhandlet hekseprosesser mer generelt), fra en artikkel utarbeidet av lege Vilhelm Schjelderup. Artikkelen var gitt følgende overskrift:

Heksejakt i Bergen.

Atle Johan Løvaas ble i Bergen tingrett frikjent på alle tiltalepunkter unntatt ett: Han hadde behandlet en kvinne og hennes tre barn for kikhoste uten å ha varslet helsemyndighetene og barnehaven. For dette ble han dømt til 20.000 Kr. i bot eller 40 dager i fengsel.

Denne dommen er bemerkelsesverdig av to grunner. For det første er den norske befolkning vaksinert mot kikhoste som inngår i trippel-vaksinen alle barn får. Riktignok har det i senere år dukket opp en del tilfeller av kikhoste fordi vaksinen ikke holder godt nok. Men kikhoste er likevel neppe å anse som den alvorlige, smittsomme sykdom den engang var. For det andre var Løvaas' diagnose basert på bruk av en diagnostisk metode (dr. Volls elektro-akupunktur kombinert med homeotoksikologi) som ikke er anerkjent og knapt nok kjent innen det ordinære norske helsevesen. Retten synes således å ha basert sin dom på en anerkjennelse av en diagnostikk som ikke er anerkjent i Norge!

Denne rettssaken viser med all tydelighet at det foreligger kommunikasjonssvikt og grunnlag for alvorlige misforståelser mellom vårt ordinære helsevesen og alternativ medisin. I Stortinget er det kommet til uttrykk et ønske om samarbeide mellom helsetjenesten og alternativ medisin. Opprettelsen av Aarbakke-utvalget, og den prosess som har fulgt etter utvalget avleverte sin konklusjon peker så avgjort i retning av et positivt samarbeidsklima som på sikt vil komme befolkningen til gode. Selvsagt reiser det seg mange spørsmål i denne sammenheng, Men rettssalen er neppe det rette forum for å løse denne kommunikasjonssvikt.

Rettssaken mot Løvaas har hatt karakter av den rene heksejakt. Den 3. mai 2005 ble homøopat Atle Johan Løvaas arrestert på sitt kontor i Bergen sentrum. Politiet hadde på forhånd tatt seg inn i hans hjem og konfiskert hans PC uten at noen var hjemme. To uniformerte tjenestemenn tok med seg hele hans journalskap, mens to sivilkledd politi geleidet han forbi et fullsatt venterom ut til en ventende bil. På politikammeret ble han kledd naken, kroppsvisitert, tatt fingeravtrykk av, fotografert og satt på glattcelle. Neste dag ble han etter at han hadde skaffet seg advokat, satt fri etter politiavhør. På basis av det konfiskerte journalarkiv ga politi og helsetilsyn seg til å ringe rundt til et 60-tall av hans tidligere pasienter. Straks pasientene svarte at de var fornøyd med behandlingen, la de på røret og ringte til neste.

Slik klarte man å få en håndfull av hans tidligere pasienter med på å anmelde ham for å ha stilt diagnoser og behandlet sykdommer som kommer inn under lov om smittevern. Problemet er bare at en homøopatisk diagnose betyr noe annet enn en bakteriologisk eller medisinsk diagnose. Da jeg hørte om saken og at Løvaas var siktet for å ha behandlet pasienter med tuberkulose og kikhoste, regnet jeg derfor med at det hele måtte bero på misforståelser. Aktiv tuberkulose er i dag sjelden i Norge og forekommer mest blant innvandrere fra land med aktiv tuberkulose. Og jeg regnet med som lite sannsynlig at slike pasienter ville søke en alternativ behandler som Løvaas. Det var grunnen til at jeg sa meg villig til å vitne i Bergen tingrett. Rent bortsett fra at jeg ikke liker hekseprosesser.

Som det framgår ble denne velfunderte artikkel, signert lege Vilhelm Schjelderup, utferdiget i etterkant av det presenterte som rettsforhandlinger i Bergen tingrett. Løvaas' datter, Trude Lanes, meddelte meg i anledning tilsendelse av saksforholdets dokumenter: "Det Schjelderup har skrevet ble sendt til flere aviser, men ikke trykket". Nei - ikke i ytringsfrihetslandet!

Opphavet til heksejakten mot Løvaas.

Bergen tingrett anførte: "31 mai 2004 hadde VG et oppslag om tiltalte og hans virksomhet med utgangspunkt i den saken som forelegget gjaldt. Overskriften var "Ga 10-åring falsk dødsdiagnose". I henhold til artikkelen uttaler tiltalte at han står for alt han gjorde. "Hun hadde en tuberkuloseinfeksjon, og selvfølgelig kunne jeg gjøre henne frisk". Han hevdet også ifølge artikkelen at han "kunne helbrede pasienter for alt fra tuberkulose til kreft".

Domsavsigelsens påfølgende avsnitt innledes: "Oppslaget i VG fikk Helsetilsynet i Hordaland til å reagere. 22. juni 2004 ble tiltalte anmeldt til Hordaland politidistrikt for "Brudd med lov om alternativ behandling av sykdom mv. §§ 6 og 7, eventuelt Kvaksalverloven § 4". - Det er følgelig *bekreftet* i domsavsigelsen fra Bergen tingrett - at opphavet til den aktuelle prosess mot Løvaas - var "Oppslaget i VG" 31. mai 2004.

En klage stilet til Løvaas fra 10-åringens mor hadde denne overskrift: "Klage på konsultasjon 28.05.02 kl. 13.30". Det hadde følgelig medgått *to år* fra konsultasjonstidspunktet - til VGs evnerike utbredelse i krigstyper - av *falsk dødsdiagnose!*

10-åringens mor kunne i benevnte klage meddele at hun påfølgende dag (etter konsultasjonen hos Løvaas) hadde oppsøkte helsestasjonen, og at det der ble tatt pirquetprøve av datteren. Og hun medga: ”I dag fredag (to dager senere) har vi igjen vært på helsestasjonen for å lese av prøveresultatet. Denne prøven viste at (datterens navn) IKKE HAR TUBERKULOSE”.

På dagen *to år før* VGs kunnskapsmoderne skolerte fikk til å servere i krigstypeoverskrift: ”Ga 10-åring falsk dødsdiagnose” - fikk 10-åringens mor avkreftet den ”falske dødsdiagnose” - som det påstås at Løvaas skal ha framkommet med.

Var ikke 10-åringen gitt trippelvaksine? Hva er det Løvaas kan påvise ved anvendelse av elektro-akupunktur? Er det ikke eksistens av mikrober, bakterier og virus? Men *ikke* en følgelig sykdomstilstand. Har ikke Løvaas klart gitt uttrykk for at forestått trippelvaksine vil kunne medføre utslag av benevnte eksistens ved den testmetode han anvender?

Dette tilhenvist, samt tillagt de nåtidige behandlingsmetoder - er det ikke styggere enn grovt spekulativt - å kline ut i krigstyper: ”Ga 10-åring falsk dødsdiagnose”? Hvilken type informasjon serverer VGs kunnskapsmoderne avisens lesere? I nevnte oppslag kan journalist Lars Håkon Grønning ”informere”: ”(...) og 7. august 2002 ble Løvaas dømt for brudd på kvakksalverloven og ilagt en bot på 4000 kr”. - Måtte journalist Grønning kunne være oss behjelpelig med å opplyse - i hvilken rettsinstans pådømmelsen av Løvaas fant sted?

Var det ikke et forelegg Løvaas ble presentert? Ville han ha akseptert forelegget om han hadde vært klar over hvilke framtidige konsekvenser dette kunne innebære? At Løvaas aksepterte forelegget uten å ha konferert med innehavere av juridisk kunnskap skal jeg senere komme tilbake til - da dette i domsavsigelsen fra Bergen tingrett er brukt grovt spekulativt mot han. *Spekulativt* - kan journalist Grønning være uvitende om ”forskjellen” mellom en dom og et forelegg? Eller passet det bedre *for formålet* å presentere ”informasjon” til ”en godt opplyst befolkning” - om at: ”7. august 2002 ble Løvaas dømt”?

Det mer enn stanker av VGs oppslag - hvor vi blir bekjentgjort: ”Helsetilsynet i Hordaland har de siste årene mottatt flere klager på mannen, første gang i 1999”.

For de som ikke har inntatt tilhørighet i de kunnskapsmodernes rekker - bør det vel kunne formodes evnelse til å bla seg fram eller tilbake noen sider i forelagte dokumenter. Om *du* blar tilbake til foregående side i denne skrivelse - vil du i nest siste avsnitt på siden finne sitert fra domsavsigelsen i Bergen tingrett: ”Oppslaget i VG fikk Helsetilsynet i Hordaland til å reagere”. Ved å løfte blikket til foregående avsnitt på denne siden - hva er her sitert fra ”Oppslaget i VG”? Må ikke spørsmålet å stille - være: *Reagerte* Helsetilsynet i Hordaland på ”Oppslaget i VG” - med grunnlag i bekjentgjøring i ”Oppslaget i VG” - av at: ”Helsetilsynet i Hordaland har de siste årene mottatt flere klager på mannen, første gang i 1999”?

Stemmer det ikke at den falskt dødsdiagnostiserte 10-åringens mor kunne fortelle Bergen tingrett - at hun *var uvitende* - om ”Oppslaget i VG”? Hvilken kilde utgjorde opphav til krigstypeoppslaget - *to år etter* den påståtte diagnosestillelse? Måtte det kunne tiltenkes - Helsetilsynet i Hordaland? Må det kunne overraske selvstendig registrerende om det viser seg - at ytterligere roller i prosessen mot Løvaas - ble utøvd av Helsetilsynet i Hordaland?

Tror du at ”mannen” som Helsetilsynet i Hordaland hadde mottatt flere klager på siden 1999, ble korrekt gjengitt i ”Oppslaget i VG”? *Tror du* det passet for produsenten av dødsdiagnose, formidleren av at Løvaas var dømt i 2002 osv., å gjengi Løvaas korrekt - i ”Oppslaget i VG”?

Tiltalebeslutningen mot Atle Johan Løvaas.

Tiltalebeslutningen mot Løvaas, utferdiget av Hordaland Politidistrikt, omhandlet 16 forhold. Fra rettsboken fra Bergen tingrett framgår at sju av forholdene ble frafalt - grunnet foreldelse. Her er å bemerke: Innehar ikke påtalemyndighetens representerende ”engang” juridisk kunnskap angjeldende foreldelsesfrister? Eller, var forholdene medtatt mot bedre vitende? Med formålet at det forordnede tiltalegrunnlag - ”skulle se” mer omfattende ut?

I henhold til tiltalebeslutningen skal Løvaas ha begått brudd med følgende lovbestemmelser: Kvakksalverloven § 6. 1. ledd. 2. straffealternativ. jfr § 4. 1. ledd - Kvakksalverloven § 7, 1. straffealternativ - Lov om alternativ behandling av sykdom § 9. første ledd. jfr. § 6 - og, Lov om alternativ behandling av sykdom § 9. første ledd. jfr. § 7.

Her er først å bemerke - at Kvakksalverloven er opphevet! I rettsboken fra Bergen tingrett er dette anført som følger: ”(...) den såkalte *Kvakksalverloven*, ble opphevet fra 01.01.2004. Den ble opphevet ved lov 27.06.2003 nr. 64 om alternativ behandling av sykdom mv., *albhl.* som trådte i kraft samme dato”. Har opphevede lover gyldighet for påtalemyndighetens juridisk skolerte? Er det *kvak kvak-jus* - som innehar gyldighet for pådømmelse?

Av tiltalebeslutningens 16 forhold var det tre som omhandlet to forhold ad samme person. Og ett forhold omhandlet en mor som oppsøkte Løvaas med sine tre barn. Da Hordalandspolitiet/Helsetilsynet iverksatte sine oppringninger av sine utvalgte fra Løvaas pasientarkiv, fikk de ringende følgelig napp i 11 tilfelle. I følge rettsboken fra Bergen tingrett inneholdt Løvaas’ pasientarkiv 500 - 600 navn. Herfra plukket ”de etterforskende” ut 62 - som særskilt interessante for sitt formål. Blant disse reagerte 11 formålspositivt! Som det senere vil framgå (jfr. den framførte anke) - er det langt alvorligere enn en søkt tilsnikelse - ”Den blotte omstendighet” påtalemyndigheten har påhyllt seg ad utsatte for helbredelsestilbud fra Løvaas.

Tiltalebeslutningens 13 seneste forhold (de frafalte inklusive) er av påtalemyndigheten evnet avsluttet med følgende - variasjoner: ”Han sa at behandlingen skulle virke helbredende” - og: ”Behandlingen skulle virke helbredende”. Hadde Hordaland politidistrikt/Helsetilsynet i Hordaland investert i en bisitter i form av en papegøye innkjøpt på billigsalg - i anledning opptak av forklaringer fra de påstått ”utsatte” for helbredelse?

Så kunnskapsmoderne - at det minst burde kvalifisere for hedersbenevnelsen - *utroolig*. Bør ikke *det* utgjøre en etterrettelig betegnelse hva angår den presenterte tiltalebeslutning?

Statens Helsetilsyn tok del i etterforskningen av sin egen anmeldelse og oppfølgende påklage! Igjen, fra domsavsigelsen fra Bergen tingrett: ”Oppslaget i VG fikk Helsetilsynet i Hordaland til å reagere. 22 juni 2004 ble tiltalte anmeldt til Hordaland politidistrikt (...)”. Og fortsettelig: ”Anmeldelsen ble imidlertid henlagt av politiet, hvoretter helsetilsynet påklaget henleggelsen til Hordaland statsadvokatembeter som omgjorde politiets beslutning”.

Fra påfølgende avsnitt: ”Hordaland politidistrikt iverksatte deretter etterforskning og 29 april 2005 ble det gjennomført ransakning og beslag i tiltaltes journalarkiv. Tiltalte ble pågrepet og holdt i politiets arrest til neste dag da han avga en kort forklaring. Helsetilsynet i Hordaland ble anmodet om å bistå politiet under etterforskningen og gikk igjennom journalene”.

Først, er det ikke kjekt å være forbeholdt tilhold i en rettsstat hvor ”retten” *trenger* å forordne forfinelse av politiets bisarre framferd? Henvist til hva de framstilte påstander mot Løvaas innbefatter, må det minst kvalifisere til påtale av *grov uforstand i tjenesten*, det begåtte på

Løvaas' bekostning. "Tiltalte ble pågrepet og holdt i politiets arrest til neste dag (...)", kan Bergen tingrett gjøre rede for i sin domsavsigelse. Dette er dommerbegått underslag - av den faktiske framferd. Etter å ha blitt geleidet ut fra sitt kontor til kjennskap for hans pasienter - ble Løvaas etter innbringelse - kledd naken og utsatt for kroppsvisitering. For derpå å bli kastet på glattcelle. Må de grovt trakasserende - enn si terroriserende - kunne påberope berettiget mistanke om at Løvaas hadde skjult et glass med rent vann i trusa?

Oppfølgende, i anledning sin etterforskning, evnet de kunnskapsmoderne å forordne Løvaas utestengt fra mulighet for kontradiksjon! Hva Løvaas kunne framholde i anledning påstandene framstilt mot han - passet det ikke for etterforskerne å bli tilkjennegitt! Også dette forhold framkommer eksplisitt fra domsavsigelsen fra Bergen tingrett: "Tiltalebeslutningen ble tatt ut 15 juni 2005 uten at tiltale ble avhørt om de enkelte tiltalepunkter". Kontradiksjonsnektelse - å bli fraranet adgang til imøtegåelse - tilhører *de etablerte* grove brudd med grunnleggende rettsstatlige prinsipper - i Norge!

Tilbake til anføring i domsavsigelsen av: "Helsetilsynet i Hordaland ble anmodet om å bistå politiet under etterforskningen og gikk igjennom journalene". Tilhører *du* de som *får til* å bli overrasket? Overrasket over - at de iverksettende av arrangementer på den vanlige kvinne og manns bekostning - opptrer som rolleinnhavere på alle bauer og kanter?

Det gjengis ytterligere fra den presenterte domsavsigelse: "Etterforskningen i saken har vært uvanlig, både når det gjelder behandlingen av tiltalte og den litt lemfeldige etterforskningen som i all hovedsak ble foretatt av Helsetilsynet". Den - *litt lemfeldige!* Etterforskningen ble - *i all hovedsak* - foretatt av saksforholdets anmelder og oppfølgende påklager!

Fra å bli "anmodet om å bistå politiet" - til "Etterforskningen ble i all hovedsak". Du kan lese *begge dele* - anført i domsavsigelsen fra Bergen tingrett! Har de dømmende "hørt om" hildet versus uhildet? Hvilken type etterforskning tiltalebeslutningen mot Løvaas er tuftet på - framgår i klartekst fra sakens dokumenter. Pinlig og skammelig utgjør kun forbokstavene!

Den kunnskapsmoderne opplisting.

Det er påtvingende å stresse servering av kunnskapsmoderne repetisjoner - som av omtalt varemerke. For, det må berettigede betegnelsen - tilsøkt manipulasjon - det presenterte. Og *det* særskilt innrettet mot utrente med å registrere *den etablerte* teknikk- og metodeanvendelse.

Hvilket inntrykk er "papegøymetoden" tilsiktet å etterlate? Utover at det skal "se ut" som å foreligge et massegrunnlag. - Som opplagt ikke er redelig fundert. Hva det aktuelle forhold angår, er det ikke å søke Løvaas framstilt som en useriøs "predikant"? Som en utroper av seg selv som tilbyder av helbredelse? Herunder å søke Løvaas framstilt til å meddele seg språklig ureflektert - meddele seg i programmert kontekst? Fra det omfattende antall arrangementer på bekostning av den vanlige kvinne og mann undertegnede er forelagt - er ikke å framleite et eneste tilfelle - hvor arrangørene ikke har *konstruert* stemplinger av mennesker!

Den karikaturtegningen av Løvaas de etterforskende/påtalemakten har bestrebet seg på å framstille, medfører *påviselig* ikke riktighet. Beklageligvis for de forordnende av tiltale på hans bekostning, foreligger en rekke artikler mv. signert Løvaas. Herfra framgår at Løvaas ikke uttrykker seg som søkt framstilt av de etterforskende/påtalemakten. Herfra framgår at Løvaas meddeler seg både reflektert og språklig variert.

Ved å tillegge sannsynlighetsbetraktninger sprekker den presenterte tegning fullstendig.

Først - forefinnes det noe påvisningsgrunnlag i form av skriftlige nedtegnelser fra Løvaas om han skulle ha tilbudt uforbeholden helbredelse? Kunne de etterforskende/påtalemakten lese om de påståtte helbredelsestilbud fra de innhentede pasientjournaler?

Hvor *sprøtt* er vitterlig det framstilte i tiltalebeslutningen? I henhold til denne skal Løvaas, for hvert av de 13 seneste opplistede forhold, ha sagt: "Behandlingen skulle virke helbredende". Ved avgivelse av sine forklaringer skal de forklarende, "uavhengig av hverandre", ha forklart seg identisk! Angjeldende hva Løvaas skal ha uttrykt overfor dem. Selv etter opphold i felles "Huskestue" er det ikke å forvente at de deltakende framkommer med identiske forklaringer. For å illustrere med belegg i sannsynlighetsbetraktninger, må de etterforskende være å avkreve - å prestere - å få 13 seksere etter hverandre!

Med unntak av *de trengende* for å bekjentgjøre seg som kunnskapsmoderne skolerte - bør det vel kunne formodes at de fleste av arten vanlige folk vil være kjent med - at sannsynligheten, for med terninger, å få *kun* to seksere etter hverandre (eller to seksere i ett kast med to terninger) - er 1/36. Jeg medtar her at sannsynligheten for å få tretten seksere "på rappen" - er langt mindre enn å få toppremien i Lotto!

Hva de etterforskende/påtalemyndigheten "får til" å smittehoste opp - synes uten begrensning. I henhold til den smittebærende utspruting ivaretatt av de utferdigende av tiltalebeslutningen, skal moren som oppsøkte Løvaas med sine tre barn, angående hvert av barna "ha fått seg" repetert: "Han sa at behandlingen skulle virke helbredende". - "Han sa at behandlingen skulle virke helbredende". - "Han sa at behandlingen skulle virke helbredende".

"Noen som passer for meg".

Det er mindre tiltalende enn *for dumt* - det presenterte. Dersom personene tiltalebeslutningen omhandler, på selvstendig grunnlag, hadde anmeldt han angående fysiske skadevirkninger fra *behandling* han hadde utført - ville dette uomtvistelig vært svært alvorlig for Løvaas. Men, så er ikke tilfelle. Ikke angjeldende et eneste forhold er det framført så mye som en klage - angående fysiske skadevirkninger påført *noen* fra Løvaas!

Lege Vilhelm Schjelderup under overskriften "Hekseprosess i Bergen": "Straks pasientene svarte at de var fornøyd med behandlingen, la de på røret og ringte til neste". Hvilket hold foresto utplukking av personer det skulle rettes henvendelse til? - I domsavsigelsen fra Bergen tingrett står det å lese at den *i all hovedsak* etterforskende enhet "gikk igjennom journalene". De gjennomgående i Shelldamekontekst: Det er Helsetilsynet i Hordaland, det!

Det var ikke *et tilfeldig utvalg* av pasienter fra Løvaas' pasientjournaler - etterforskerne av egen anmeldelse plukket ut for å rette henvendelse til. Som utvalgs-kriterium synes presentert et konstruert strata, og alle øvrige pasienter "gruppetbestemt" som uinteressante for formålet.

Og enda metodisk *sjukere* - for når de tilhenvendte, som ikke ville *kjøre* de etterforskendes budskap, også omgående ble besørget overført til tilhørighet i gruppen uinteressante - må ikke da "mer" enn faglig betinget forfall - være selvangitt?

Henvist til gjennomgangen av pasientjournalene, er følgende anført i rettsboken fra Bergen tingrett: "På grunnlag av det gjorde man i perioden 10 - 20 mai 2005 henvendelse til 62 pasienter hvor man mente det kunne være lovbrudd bak behandlingen. En rapport som gjaldt 11 pasienter ble satt opp og den har dannet grunnlag for tiltalebeslutningen etter at de fleste av disse hadde avgitt politiforklaring".

Selvinnlysende er det ikke gitt mulig å kunne etterprøve hvordan de etterforskende ordla seg da de rettet sine henvendelser. Men undertegnede er medgitt at flere av de som ikke etterkom utspillet, reagerte sterkt mot hva de ble forbeholdt i henvendelsen. Da ei heller dette forhold kan gis en nøytral etterprøvelse, søkes det her ikke medtatt som påvisningsgrunnlag hva angår framferd. Det som derimot kan konstateres er - at mindre enn 1/5 av de kriterieutplukkede tilsluttet seg det framholdte fra de etterforskende.

Registrer at mer enn 4/5 av de hensatte for tilhørighet i det presenterte strata - omgående *ble til* uinteressante for etterforskerne av egen anmeldelse. *Registrer* at ingen av de mer enn 4/5 - ble "innbudt" til politiavhør. *Registrer* at det ei heller passet for etterforskerne å tillate den utsatte for det påstandsframstilte - å framkomme med imøtegåelse - til det påstandsframstilte!

Hvilken type etterforskning ble *forordnet* - og lagt til grunn for tiltalebeslutningen? Bergen tingretts anføring av *litt lemfeldig* - er vitterlig langt fra etterrettelig. *Registrer* at det her ikke er ett, men *to forhold* - å framføre sterke innvendinger mot. *Registrer* at det her omhandler såvel *de forestående* av etterforskningen - "i all hovedsak". Som - *den type* "etterforskning" som ble ivaretatt - av de etterforskende av egen anmeldelse!

Det forordnede og presenterte berettiger på intet vis karakteristikken etterforskning. Fra å bli "*tilgodesett*" med "Oppslaget i VG", hvor det "*tilkjennegis*" at: "Helsetilsynet i Hordaland har de siste årene mottatt flere klager på mannen, første gang i 1999" - som grunnlag for å *reagere*. Til - å opptre som hovedetterforskere - angjeldende egen *reaksjon*.

For så å *forordne* innkalling til avhør av: "Noen som passer for meg"! Og *samtidig ivareta* utestengelse fra å forklare seg - for de som *ikke passet* for "de etterforskende". Det kan synes nødvendig å presisere - *med dette* er det ikke framholdt klandring av de 11 som responderte positivt til "de etterforskendes" presentasjon.

Men, *bevistilbudet* fra påtalemyndigheten til det påstandsframstilte i tiltalebeslutningen mot Løvaas - er ikke det ene og alene tuftet på hva de etterforskende av egen anmeldelse har sagt - at deres *utplukkede* til å forklare seg skal ha sagt - at Løvaas skal ha sagt?

Herunder kan de etterforskende/påtalemyndigheten påhyle seg "å ha fått" - 13 seksere "på rappen"! Kan det være feberfabuleringer vi er presentert? Må korrekt diagnose være - de etterforskendes kikhoste? Har de hostet på terningen?

I "VG- oppslaget" angripes Løvaas av Helsetilsynet i Hordaland for "grov mangel på faglig innsikt". Hostekulene kommer tett fra dette "tilsynets" representerende. Luftige påstander sprutes ut. Hva er det Løvaas "mangler"? Mangler han faglig innsikt vedrørende felter - som ikke innebefattes av hans primære virkeområde?

At Løvaas ikke makter å oppta konkurransen med *de etterforskende* om faglig forfallsevne - får vi klarlig demonstrert. Vilhelm Schjelderup: "På basis av det konfiskerte journalarkiv ga politi og helsetilsyn seg til å ringe rundt til et 60-tall av hans tidligere pasienter. Straks pasientene svarte at de var fornøyd med behandlingen, la de på røret og ringte til neste". Prøv å klynke imøtegåelse til - at det *evnede* fra de habile til å etterforske egen anmeldelse, *bl. a.* - innehar fundering i det statistisk fagligmetodisk forkastelige.

Må ikke de her tilhenviste forhold innebære berettigelse - for mer enn å antyde - at det er presentert en tiltalebeslutning fundert på falsk forklaring?

Rettsforhandlingene - og den påfølgende domsavsigelse fra Bergen tingrett.

Aktoratet fant seg berettiget til å nedlegge følgende påstand: ”Tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til betinget fengsel i 60 dager med fradrag av 3 dager for utholdt varetekt”. Og dette påplussset: ”Tiltalte idømmes en bot stor kr. 100.000, samt fradømmes retten til å drive virksomhet som alternativ behandler av sykdom. jfr. strl. § 29 nr. 2”.

Tillagt de sju foreldede forhold - fant aktor å måtte frafalle ytterligere to. Det kan konstateres at av tiltalebeslutningens opprinnelige 16 forhold - *ble ni til*: Tilhørighet i kategorien frafalt!

I domsavsigelsen fra Bergen tingrett, ble Atle Johans Løvaas - for de gjenstående sju av de anførte forhold i tiltalebeslutningen - pådømt for fire, og frikjent for tre.

Til de forhold i tiltalebeslutningen som Løvaas ble pådømt for. Samtlige omhandlet at han skulle ha sagt (diagnostisert) at pasientene hadde kikhoste - og at han skulle ha behandlet dem for denne sykdommen. Dette - tiltalebeslutningens poster III b-e.

Det vises her til det framholdte under overskriften ”Rettsens bemerkninger” i domsavsigelsen. Til den første av de omhandlende poster (III b), er det presentert omfattende bemerkninger. For de påfølgende forhold (postene III c-e), som omhandlet moren som oppsøkte Løvaas med sine tre barn, er det anført: ”Retten viser til drøftelsen under foregående tiltalepunkt (...)”.

Det gjengis fra det innledende avsnitt angjeldende post III b: ”Denne pasienten har vært pasient hos tiltalte siden 2000 og har fått behandling for forskjellige plager hun har hatt. Hun har vært fornøyd med behandlingen. I november 2004 hadde hun en stygg hoste og følte seg veldig slitt og nedfor. Da tiltalte undersøkte henne med sin metode sa han at han fant at hun hadde bakterien *pertussis* og at hun hadde kikhoste. Han ga henne medisin for dette, og etter pasientens forklaring i retten, gikk det ikke lang tid før hun ble bra”.

Og det inntas her fra det særskilt anførte angjeldende postene III c-e. Etter nå meddelelse av at mor kom til tiltaltes klinikk sammen med sin mann og deres tre barn, er følgende nedfelt i rettsboken: ”De var blitt anbefalt av en slektning å gå til tiltalte fordi de tre barna hadde en stygg hoste. Den minste hadde også fått en astma-diagnose. Tiltalte undersøkte de to eldste barna med sin metode, men fikk ikke gjennomført testen på den miste. Han har forklart at han også var litt i tvil om testen på de to eldste, men konstaterte likevel at de hadde pertussis. Til behandling av dette fikk de homøopatisk medisin tilpasset denne diagnosen og laget slik tiltalte gjør det. Barna skulle ta denne medisinen i 6 uker. Tiltalte sa intet om smittefare, heller ikke noe om at de to eldste måtte holdes borte fra barnehage. Kikhoste kan være alvorlig for små barn”. - Fortsettelig, fra det påfølgende avsnitt: ”Foreldrene trodde ikke så mye på dette og brukte bare medisinen en knapp uke. De to eldste var forøvrig vaksinert mot kikhoste. De ble bedre etter hvert av seg selv uten medisinen fra tiltalte”.

Før det gjengis fra de rettslig utøvendes presterte begrunnelse for at Løvaas måtte pådømmes for de omtalte forhold - et par kommentarer i kunnskapsmoderne kontekst. *Alle må jo skjønne* - at Løvaas hadde påført pasientene ubotelig skade. For, samtlige ble jo kvitt sin stygge hoste - av seg selv. *Alle må jo skjønne* - at det *moderne samfunn* trengte beskyttelse mot ”mannen”. Trengte Løvaas terrorisert - innbrakt, kledd naken, kroppsvistert - og kastet på glattcelle.

Til Bergen tingretts anførte premissgrunnlag - for pådømmelsen av Løvaas. Det avgjørende her er hva Løvaas ”skal ha sagt”. For, han kunne ikke ha gjort, det han påstås å ha gjort, uten belegg i det han påstås å ha sagt - og, ikke å ha sagt. Fylg med i neste episode av forviklingar!

Har Løvaas "sagt" - har han uforbeholdent diagnostisert - at pasientene har den alvorlige og smittsomme sykdommen kikhoste? Og, har han behandlet dem for denne sykdommen? Samt, har han begått lovbrudd ved ikke å medgi funn av allmennfarlige smittsomme sykdommer?

I domsavsigelsen er framholdt: "Kikhoste er en akutt, smittsom infeksjon i øvre luftveier. Forskrift 01.01.1995 nr. 100 om allmennfarlige smittsomme sykdommer fastslår hva som etter lov om vern mot smittsomme sykdommer skal regnes som slike sykdommer. På denne listen står Kikhoste/Pertussis. Behandling av slike sykdommer for andre enn helsepersonell er ikke tillatt. jf. albhl. § 6 1. ledd. men det er gjort unntak som framgår av 2. ledd. Det åpnes for behandling som utelukkende har til hensikt å lindre symptomer på eller følger av sykdommen. Det samme gjelder behandling som tar sikte på å styrke pasientens immunforsvar, eller på annen måte styrke selvhelbredende krefter".

Det kan her opplyses - at angjeldende "Begrunnelsen for forbudet etter første ledd" - har Bergen tingrett gjengitt i rettsboken fra: "Ot. Prp. nr. 27 (2002 –2003), side 136".

Bergen tingrett har begrunnet pådømmelsen av Løvaas som følger: "Tiltalte konstaterte at denne pasienten (jfr. post III b i tiltalebeslutningen) hadde pertussis-bakterien i kroppen og at hun hadde kikhoste. Deretter behandlet han henne for det, men uten å be henne kontakte lege for nærmere undersøkelse etter smittevernlovens bestemmelser, heller ikke at hun skulle ta hensyn til andre med hensyn til mulig smitte. Hans behandling tok sikte på å drive ut bakterien, derfor gikk behandlingen ikke inn under § 6 2. ledd".

Før gjengivelse av det påfølgende avsnitt medtas en uttalelse avgitt fra tidligere statsminister Kåre Willoch, anvendt som artikkeloverskrift i avisen Dag og Tid 01.09.06: "Talemåtar har erstatta politikken". Hva annet enn kunnskapsmoderne *talemåter* - er oppfølgende prestert fra Bergen tingrett?

Det gjengis: "Tiltalte har forklart at han ikke diagnostiserer sykdommer, bare konstaterer ubalanse i kroppen og påviser mikrober. I forhold til alvorlig smittsomme sykdommer blir en slik forklaring for enkel. Når han gjennom sin metode finner at den bakterien som er årsak til den alvorlige sykdommen kikhoste, er til stede, vil hans behandling mot denne tilstand innebære en overtredelse av albhl. § 6 1. ledd. For å unngå å gjøre noe ulovlig må han henviser til undersøkelse hos lege. I ettertid ble det konstatert at denne pasienten ikke hadde hatt kikhoste, men da er den straffbare handling etter rettens oppfatning allerede begått". - Videre: "Overtredelsen kan kanskje med en viss rett kalles et forsøk fordi det senere viste seg at tiltalte tok feil med hensyn til om pasienten hadde kikhoste, men tiltalte handlet forsettelig og behandlet sykdommen som kikhoste. Han må straffes etter tiltalebeslutningen".

Både i ettertid og senere - ble det *både* konstatert, og viste det seg - at pasienten ikke hadde hatt kikhoste. For tiltalebeslutningens poster III c-e, de påståtte kikhostebehandlede tre barna, som "ble bedre etter hvert av seg selv" - er det anført i domsavsigelsen: "Retten viser til drøftelsen under foregående tiltalepunkt og finner det bevist at tiltalte handlet forsettelig og lovstridig. Han må domsfelles i overensstemmelse med tiltalebeslutningen".

Retten - *finner det bevist at tiltalte handlet forsettelig og lovstridig*. For *bevisfunnet* er det henvist til "drøftelsen under foregående tiltalepunkt". Her må uomtvistelig være anført som *avgjørende* hva angår samtlige forhold for pådømmelse: "Når han gjennom sin metode finner at den bakterien som er årsak til den alvorlige sykdommen kikhoste, er til stede, vil hans behandling mot denne tilstand innebære en overtredelse av albhl. § 6 1. ledd".

Her vises først til et intervju publisert i BA (Bergen Arbeiderblad) 21.01.06. - Dvs. mens rettsforhandlingene i Bergen tingrett pågikk. Fra ingressen gjengis: "Vilhelm Schjelderup er lege, men regnes som nestor innen alternativ medisin". Fra det uttalte fra Schjelderup gjengis: "Problemet er at det er snakk om to forskjellige måter å forholde seg til samme virkelighet på. Når en homøopat som Løvaas sier "diagnose", er det ikke det samme som når en lege sier det". Schjelderup forklarer: "En homøopat diagnostiserer ikke sykdommer, men kroppens forsvar mot dem. Språklige nyanser er svært viktig. Når han skriver "tub kleps" i journalen, er det snakk om en tuberkelliknede bakterie, ikke tuberkulose i seg selv".

Følgelig - i henhold til den terminologi som innehar gyldighet innenfor Løvaas' virkeområde, kan det umulig, henvist til det journalanførte - påstås at han har diagnostisert den alvorlige og smittsomme sykdommen. Det bør vel formodes kjent for Bergen tingretts aktører - hva de dømmende, i henhold til det gjeldende lovverk - er forpliktet til å sette seg inn i?

Var det ikke så - at Løvaas, under rettsforhandlingene i Bergen tingrett - uttrykte seg i overensstemmelse med det redegjorte for fra Schjelderup? Har ikke de dømmende anført i domsavsigelsen: "Tiltalte har forklart at han ikke diagnostiserer sykdommer, bare konstaterer ubalanse i kroppen og påviser mikrober"?

At Løvaas måtte forordnes pådømt for noe, synes altoverveiende. Tingrettens dømmende fortsatte: "I forhold til alvorlig smittsomme sykdommer blir en slik forklaring for enkel". Vil *det* eksempelvis tilsi - at i forhold til alvorlige sykdommer, men som ikke er smittsomme - er "en slik forklaring" å oppfatte som *u-enkel*?

Talemåter, ordkløveri - den har sagt at den "har sagt". Og da er det - *funnet* bevist! Løvaas tilbød homøopatisk medisin med det formål å styrke kroppens immunforsvar. Slik at *det* - styrket immunforsvar - kunne innebære *utdrivelse* av en påvist bakterie. Han tilbød ikke *utdrivelse* av den allmennfarlige smittsomme *sykdommen* kikhoste. Nevnte må klart inneha tilhørighet under albh § 6. 2. ledd. Og utgjør følgelig intet brudd med albh. § 6, 1. ledd.

Til Bergen tingretts: "(...) finner at den bakterien som er årsak til den alvorlige sykdommen kikhoste, er til stede, vil hans behandling mot denne tilstand". - Må ikke det her uttalte, hva angår den påståtte overtredelse - nødvendig innebære: At - "årsak til" - impliserer en utløst sykdomstilstand? At det ikke *kan* være "noen forskjell" mellom bakterieeksistens - og utløst sykdomstilstand? Må Løvaas ha diagnostisert en utløst sykdomstilstand - om han gir uttrykk for at det er framkommet utslag på hans test - som kan henvises til forestått trippelvaksine?

Den type framstillinger man her er presentert for synes å måtte innebære *snakkeforbud* for utøvende av alternativ medisin. Og *samtidig* - at utøvende av alternativ medisin er pålagt å informere det ordinære helsevesen om funn - de ikke har adgang til "å snakke om"!

Det forekommer vel knapt en samtale som ikke innbefatter divergerende oppfatninger av det uttrykte samtalepartnere imellom. Svært ofte blir eksempelvis et uttrykt *kan* - til et oppfattet absolutt, osv. Når, som for det aktuelle saksforhold, en tiltalt pådømmes i henhold til en tiltalebeslutning tuftet på hva etterforskerne av egen anmeldelse har sagt - at deres *utplukkede* til å forklare seg skal ha sagt - at tiltalte skal ha sagt - er det uomtvistelig det enda mindre tiltalende enn "talemåter alene", som utgjør grunnlaget for pådømmelsen.

Igjen, i kunnskapsmoderne kontekst: *Alle må jo skjønne* - at Løvaas har påført samfunnet ubotelig skade - ved ikke å melde fra om kikhostediagnose, som ikke var kikhoste!

”Men da er den straffbare handling etter rettens oppfatning allerede begått”, kan Bergen tingrett redegjøre. *Men*, dette må forutsette - at det sagte om det sagte om hva Løvaas skal ha sagt - er å si som - *til fakta*. I så tilfelle, jfr mer av ”det sagte” - må de etterforskende av egen anmeldelse være å avkreve å stille til den bebudede ankeforhandling - medbrakt terning!

Ytterligere til den påståtte lovbruddsbegåelse. I domsavsigelsen fra Bergen tingrett er anført: ”For å unngå å gjøre noe ulovlig må han henvisne til undersøkelse hos lege”.

Fra Bergen tingrett er det side 10 i domsavsigelsen inntatt - ”I samme Ot.prp. (nr. 27) er det på side 207-208 anført:

Bestemmelsen innebærer ikke endringer i de rettigheter og plikter som følger av smittevernlovens bestemmelser om behandling av allmennfarlige smittsomme sykdommer, herunder plikten for smittede personer til å la seg undersøke av lege. Den alternative behandleren bør kjenne til lovgivningen på dette området og anbefale pasienten å ta kontakt med lege dersom det må antas at pasienten har en allmennfarlig smittsom sykdom”.

Bergen tingrett har oppfølgende anført: ”Plikten for pasienter til å la seg undersøke av lege følger av smittevernlovens § 5-1”. *Plikten for pasienter* - men, hva er nedfelt i det nye lovverkets lovbokstav, ”Lov om alternativ behandling av sykdom”, hva angår påbud for *de utøvende* av alternativ behandling? Er det ikke utrykkelig nedfelt - *bør* kjenne til lovgivningen på dette område?

Den alternative behandler er følgelig ikke å avkreve å inneha kjennskap til den omhandlende lovgivning. Og i den aktuelle lovtekst er fortløpende spesifisert : ”(...) dersom det må antas at pasienten har en allmennfarlig smittsom sykdom”.

Påpluss Vilhelm Schjelderups meddelelse under overskriften ”Heksejakt i Bergen”: ”Retten synes således å ha basert sin dom på en anerkjennelse av en diagnostikk som ikke er anerkjent i Norge”! Oppsummer det rettslig presenterte, og de *serverte* forviklingar må være komplette!

Er det ikke først og fremst et saksforholds ufravikelige fakta - en *rett* skal legge til grunn for domsavsigelse? Angående de pådømte forhold er det anført i rettsboken fra Bergen tingrett: ”Han må straffes etter tiltalebeslutningen”. Og, ”Han må domsfelles i overensstemmelse med tiltalebeslutningen”. - Side 6 i rettsboken er det redegjort for tiltalebeslutningens grunnlag.

Fra :”Oppslaget i VG som fikk Helsetilsynet i Hordaland til å reagere”. Via de etterforskende av egen anmeldelse som ”først”: ”(...) ble anmodet om å bistå politiet under etterforskningen og gikk igjennom journalene”. Og ”senere *rettet*” til:”(...) den litt lemfeldige etterforskningen som i all hovedsak ble foretatt av Helsetilsynet”. Til - redegjørelse for: ”På grunnlag av det gjorde man i perioden 10 - 20 mai 2005 henvendelse til 62 pasienter hvor man mente det kunne være lovbrudd bak behandlingen. En rapport som gjaldt 11 pasienter ble satt opp og den har dannet grunnlag for tiltalebeslutningen etter at de fleste av disse hadde avgitt politiforklaring. Tiltalebeslutningen ble tatt ut 15 juni 2005 uten at tiltale ble avhørt om de enkelte tiltalepunkter”.

For det framstilte i den tiltalebeslutning Bergen tingrett har anført: ”Han må straffes etter/ Han må domsfelles i overensstemmelse med” - er det vitterlig *langt opp* til kvalifisering - for kvalitetskravet *makkverk*.

Gjennomført uredelig - utgjør en etterrettelig betegnelse hva angår *det presenterte grunnlag* - for den tiltalebeslutning Atle Johan Løvaas ble pådømt etter/i overensstemmelse med!

Under avsnittet "Straffeutmåling" anfører Bergen tingrett: "Det har visstnok ikke vært mange klager på tiltalte, og nærværende straffesak kom opp fordi Helsetilsynet i Hordaland gikk til anmeldelse etter et oppslag i Verdens Gang".

Du *verden* for en *gange* som fås til, når arrangementer skal forordnes. Att og fram og hit og dit! I det serverte oppslag, som fikk Helsetilsynet i Hordaland til å reagere - fikk vi jo brakt til vår viten - at: "Helsetilsynet i Hordaland har de senere år mottatt flere klager på mannen". Må klagen - *visstnok* ha blitt borte - underveis?

Det er ikke *kun* tilhenvist som opphav for prosessen mot Løvaas - "Oppslaget i VG". Det er presentert - *som bevismiddel*. Fra Politimesteren i Hordaland er i framført "Bevisoppgave til Bergen tingrett i straffesak: Påtalemyndigheten mot Atle Johan Løvaas" - presentert som dokument nr. 7: "Artikkel i Verdens Gang 31 mai 2004, jfr. dok 02,03.

Fra *serven* i VG til Helsetilsynet i Hordaland - gjengis: "Helsetilsynet har i flere skriv omtalt homøopatens virksomhet som "grovt uforsvarlig" og mener han har vist "grov mangel på faglig innsikt". Meningskameratens *faglige innsikt* er kjekk å ha - for kunnskapsmoderne info-leveranser til "en godt opplyst befolkning". Det er ikke kun fravær av opplæring til å feie for egen dør - de etterforskende av egen anmeldelse, og deres servitør - *påviselig* mangler!

Det er den uskjønneste kombinasjon - av *påviselig* faglig og etisk forfall - de etterforskende og deres "Oppslags"-servitør, kunnskapsmoderne har selvangitt. Mer enn pinlig - er Bergen tingretts tiltrengte bruk av *talemåten* - den *litt lemfeldige* etterforskningen. Forsøk å imøtegå *det faktum* - at den presenterte tiltalebeslutning er tuftet på hinsides rettsstatlig grunnlag.

Flere ganger i domsavsigelsen er det vist til forelegget Løvaas hadde akseptert. I avsnittet "Straffeutmåling", er anført fra Bergen tingrett: "(...) og det må legges vekt på at tiltalte i 2003 vedtok et forelegg for overtredelse av kvaksalverloven § 6 1. straffealternativ, jf. § 4 første ledd". Henvist til årsak til at Løvaas vedtok forelegget, noe det vil bli nærmere gjort rede for under imøtegåelse til den presenterte anke fra påtalemyndigheten, er det mildt uttrykt utilbørlig - å forordne vektlegging av dette forhold *mot* Løvaas.

Fra Bergen tingrett ble presentert følgende domsslutning:

"Atle Johan Løvaas, født 02.10.1947, dømmes for overtredelse av lov om alternativ behandling av sykdom § 9 første ledd, jf § 6 første ledd, jf. straffeloven § 63 første ledd, til en bot til statskassen kr. 20.000 - kronertjuetusen - subsidiært fengsel i 40 - førti- dager. Ved eventuell soning fragår 3 tre- dager for utholdt varetekt".

Atle Johan Løvaas, født 02.10. 1947, frifinnes for tiltalebeslutningens poster I d), III a), IV f) og IV a) og b), samt påstand om fradømmelse av retten til å drive virksomhet som alternativ behandler av sykdom".

Påtalemyndighetens presenterte anke.

Fra påtalemyndigheten ble domsslutningen fra Bergen tingrett anket til behandling for Gulating Lagmannsrett. Om det tilsiktede med den aktuelle prosess "på noe vis" hittil må ha synes uklart - bør for selvstendig registrerende enhver tvil bli feid vekk - henvist til det presenterte i påtalemyndighetens anke.

Etter gjengivelse av domsslutningen fra Bergen tingrett, innledes den presenterte anke som følger: ”Påtalemyndigheten vil med dette inngi fullstendig anke over Bergen tingretts dom og vil anføre at det foreligger feil ved bevisdømmelsen under skyldspørsmålet for så vidt angår frifinnelsen fra tiltalens poster I d), og IV a) og b). Det gjøres også gjeldende at Bergen tingrett foretar uriktig lovanvendelse i vurderingen av behandlingsbegrepet i lov om alternativ behandling i det retten har kommet til at diagnostisering av sykdom ikke kommer inn under dette. Det vises i denne forbindelse særlig til Rt. 1985 s. 931 og Rt. 1989 s. 19. Det vises også til Ot.prp. nr. 27 for 2002/2003 punkt 12.14. 4”.

Har påtalemyndighetens representere - ”hørt om” - tegnsetting? Om det måtte synes vanskelig å oppfatte det skriftlig presenterte fra påtalemyndigheten - er ikke dette leserens ”feil”. Det er mildt uttrykt - *språklig forfall* - vi blir servert. Jeg skal ”etter hvert” forsøke å klargjøre hva det presenterte innebærer - herunder betegnelsen fullstendig anke. Men, jeg finner det først påkrevd å gjengi det framstilte i det påfølgende avsnitt.

Fra anken gjengis fortsettelig: ”Det gjøres videre gjeldende at det foreligger saksbehandlingsfeil knyttet til lovanvendelsen i det Bergen tingrett i vurderingen av domfeltes handlinger tilsynelatende ikke tar stilling til hvorvidt han har opptrådt grovt uaktsomt, skjønt dette er nedre grense for skyld etter de aktuelle bestemmelser. Det kan under enhver omstendighet ikke leses ut av domsgrunnene at slik vurdering er foretatt og det foreligger således mangelfulle domsgrunner på dette punkt”. - Tenk å få til - tilsynelatende ikke å ta stilling til! Åssen kunne Bergen tingrett - få til - ikke å vurdere om Løvaas har opptrådt grovt uaktsomt?

Påtalemyndighetens fullstendige anke innbefatter såvel de poster i tiltalen Bergen tingrett avsa fellende dom mot Løvaas for, som de han ble frikjent for. Den innbefatter påstand for at det ble begått feil i anledning ”*bevisdømmelsen*”. Dette hva angår *skyldspørsmålet* vedrørende poster i tiltalen Løvaas ble frikjent for. Selve *saksbehandlingen* er påanket. For flere forhold er det påstått *uriktig lovanvendelse/lovforståelse*. Og som det senere vil framgå - innbefatter anken ”selvklart” innsigelse mot *straffeutmålingen*.

Kort uttrykt - med ett unntak har påtalemyndigheten produsert en anke som omhandler samtlige forhold gitt mulig å få seg til å påanke for det aktuelle sakstilfelle. Må ikke unntaket fra ”fullstendig” være - at det ikke er framført *habilitetsinnsigelser*?

Tilbake til det innledende gjengitte fra anken: ”Det gjøres også gjeldende at Bergen tingrett foretar uriktig lovanvendelse i vurderingen av behandlingsbegrepet i lov om alternativ behandling i det retten har kommet til at diagnostisering av sykdom ikke kommer inn under dette. Det vises i denne forbindelse særlig til Rt. 1985 s. 931 og Rt. 1989 s. 19”.

Rt. er forkortelse for ”Rettsstidende”, og henvisningen omhandler rettskraftige rettsavgjørelser publisert her. Hvordan *få til* den aktuelle tilhenviing? Må det ikke kunne forutsettes at det er ”Lov om alternativ behandling av sykdom”, påtalemyndigheten sikter til? Var denne lov ”født” på det tidspunkt - påtalemyndigheten viser *særlig til* for rettskraftige rettsavgjørelser?

De *særlig* tilhenviste rettsavgjørelser - ”Rt. 1985 s. 931 og Rt. 1989 s. 19” - var framholdt til behandlingen for Bergen tingrett. Det gjengis fra rettsboken fra denne instans i anledning tiltalebeslutningens post I d): ”Aktor har vist til Høyesteretts dom Rt. 1985 s.19 og anført at også diagnostisering av sykdom kan være en overtredelse av kvaksalverloven i seg selv”. I samme rettsbok er anført: ”*Kvaksalverloven* ble opphevd fra 01.01. 2004”. - Tilhørende det øvrig framholdte fra Bergen tingrett: ”Diagnostisering i seg selv kan ikke være straffbart”.

At påtalemyndigheten trenger å suge på en rusten spiker, utgjør ikke ”i seg selv” - ”det galeste” i den aktuelle sammenheng. De juristerilærdes trette om diagnostisering utgjør en ”direkte andel” av behandlingsbegrepet - mer enn *burde* vært avklart på annet sted.

Hva utgjør essensen her? Helsetilsynet i Hordaland/Påtalemyndigheten *vil* - at Løvaas skal ha forestått utillatelig behandling. Til dette trenger *tilsynet/myndigheten* både *særskilt* forordning av vitner ”som passer” for formålet, og omgjøring av den terminologi som innehar gyldighet innenfor Løvaas’ virkefelt. For, henvist til det vitterlig tilbudte og utøvde fra Løvaas - kan det ikke *påvises* - at han har begått noe straffbart.

Hvilket hold som er å tillegge *bevisbyrden* hva angår det påstandframstilte - er uomtvistelig. Det er *intet bevist* via påstand om at Løvaas skal ha ”ment noe annet” - enn det han uttrykker med belegg i den terminologi som innehar gyldighet innenfor hans virkefelt. Det må være å avkreve av påtalemyndigheten å tilbakevise riktighet av det medgitte fra Vilhelm Schjelderup i intervjuet publisert i BA 21.01.06: ”En homøopat diagnostiserer ikke sykdommer, men kroppens forsvar mot dem”. Tilsvarende formål - kroppens forsvar - er behandlingen tuftet på.

Påtalemyndigheten redegjør i klartekst for hvilken type metodeanvendelse dette hold trenger å gjøre bruk av - for å kunne framkomme med - *sin* ”måte å ha påvist”:

”Den blotte omstendighet”

Denne utbasunering - denne *prestasjon* fra påtalemyndigheten - er definitivt overkvalifisert til *selvstendig* overskrift.

Det gjengis fra s.2 i anken: ”Ved bevisvurderingen synes Bergen tingrett ikke i noen grad å ha tatt hensyn til omfanget av vitner som har fortalt at domfelte ved diagnostisering har gitt sine pasienter inntrykk av at de har en alvorlig sykdom og samtidig stillet dem i utsikt helbredende behandling. Den blotte omstendighet at så mange uavhengig av hverandre har dette inntrykk etter konsultasjon hos domfelte, burde vært vurdert opp mot de konkrete tilfellene der retten har avsagt frifinnende dom. Dett blir en ytterligere feilvurdering i bevisdømmelsen”.

”Den blotte omstendighet - at så mange - *uavhengig av hverandre*”! Hva kommer til syne ved beskuelse av påtalemaktens blotting? Var det ikke ett og samme budskap de oppringte fra ”de etterforskende” fikk seg presentert? Om berettigelse av ”uavhengig av hverandre” - må vel ”felles avhengighet” av det presenterte budskap - synes tilsvarende gyldig. *Forståelig* hadde ikke de oppringte - *uavhengig av hverandre* - avlevert *uavhengige* klagemål mot Løvaas.

At så mange! I rettsboken fra Bergen tingrett er Løvaas’ pasientgrunnlag tilkjennegitt i størrelsesorden 500-600. Forutsatt tilgang til beherskende av prosentregning - burde vel påtalemyndighetens utøvende ha kunnet evne å anslå - at tiltalebeslutningens 11 ”positivt responderende” utgjør ca. 2 % av Løvaas’ pasienter.

At så mange! Og *det* - etter ”den blotte omstendighet” å være utplukket av de etterforskende av egen anmeldelse! Det berettiger ikke *kun* betegnelser som frekkhet og søkt tilsnikelse - det evnede fra påtalemyndigheten. Det må klarlig berettigede betegnelsen - *bedragersk framferd!*

Og to avsnitt fram evnes oppfulgt: ”Det ble videre under hovedforhandling ført flere vitner i forhold til foreldede saker som underbygger at domfelte gjennom sin ”testmetode” har stillet skremmende alvorlige diagnoser overfor pasientene samtidig som han har gitt dem håp om behandling. Det vises i denne forbindelse til vitneforklaringer i sakens dok. 06.01, 06.04,

06.06 06.08, 06.09 som alle ble ført som vitner under hovedforhandlingen. Til tross for på denne måte å ha påvist domfeltes forholdsvis systematiske diagnostisering og tilbud av behandling av alvorlige sykdommer ...". Her fortsettes med innsigelse mot straffutmålingen.

Til tross for på denne måte å ha påvist! Hvilken "forsamling" tilhørte påtalemyndighetens - flere vitner i forhold til foreldede saker - som underbygger?

I denne forbindelse kunne påtalemyndigheten vise til "vitneforklaringer i sakens dok. 06.01, 6.04" osv. Er det ikke kjekt å inneha tilgang til garderobe for kledebytte? I denne forbindelse kunne "myndigheten" vise til forklaringer - fra de selvsamme - opplistet i tiltalebeslutningen! At så mange! Må påtalemyndighetens kunnskapsmoderne - via forordnet garderobebesøk - kunne vise til klagemål fra hele 4 % av Løvaas pasienter?

Ved å servere *ruku på ruku* - har påtalemyndigheten - *underbygd!* Inntrykket til "så mange uavhengig av hverandre" bekjentgjort ved "Den blotte omstendighet" - fikk vi vite at : "burde vært vurdert opp mot de konkrete tilfellene der retten har avsagt frifinnende dom".

Eksempelvis for tiltalepunktet "gjemt bak" sakens dok. 6.01 - ble Løvaas frifunnet av Bergen tingrett. Via kunnskapsmoderne opplisting av samme forhold blant vitneforklaringene til foreldede saker, kunne påtalemyndigheten opplyse å *trengte* "tilfellet" vurdert opp - mot "de konkrete tilfelle", som "tilfellet" tilfeldigvis - *også* var besørget å inneha tilhold i!

Til tross for på denne måte å ha påvist! Med denne beskrivelse kunne påtalemyndighetens moteriktige måtepåviser presentere sin - "forholdsvis systematiske"! Forsøk å prestere tilbakevisning av - at påtalemyndighetens "å ha påvist" - er bedrageri tuftet på bedrageri!

Er de 11 innbefattet av tiltalebeslutningen innforstått med at de blir falskt påvisningsbrukt fra påtalemyndigheten? Ville de "ha stilt seg til rådighet" for arrangementskomiteen av heksejakt på Løvaas' bekostning - dersom de var blitt tilkjennegitt at budskapet formidlet fra oppringerne - kunne henvises til etterforskere av egen anmeldelse?

"Den blotte omstendighet at så mange". Registrer hvordan *Nudistkompaniet* tildekket bak myndighetslogo spasmeserverer substansløse feite ord. *Tenk* - å ha "fått med seg" *så mange* - som tilsvarende 2% av Løvaas' pasientgrunnlag. Bør det ikke framstå som beundringsverdig - at en så liten andel av Løvaas' pasienter har inntatt oppstilling i den forordnede anklagekø mot han? Ville det ha kunnet framstilles som påtakelig - om 4%, eller endog 16 %, av hans pasienter - ikke "hadde kommet overens" med Løvaas?

Hvorfor trenger de myndighetsrepresenterende gjennomført å gjøre bruk av tilbakeståelse - som belegg for sine bedrageriregisserte arrangementer? Er det for å statuere overfor den vanlige kvinne og mann - at uansett "hvor sjukt" de begrunner seg - spiller det ingen rolle? At de - som representerende stat i staten-syndikatet - er fri til å foreta hva som helst på vanlige folks bekostning?

Bergen tingrett "fikk til" å tilkjennegi: "Men at han også i sin virksomhet har gledet mange, er det ingen tvil om". Hva kan det "komme av" at Løvaas har gledet svært så mange flere - enn de han har skuffet?

Må ikke benevnelsen "gledet" inneha årsak i at Løvaas har avhjulpet mange fra deres lidelser? Er det ikke dette som utgjør trusselen - for arrangementskomiteen?

Mellom avsnittene hvor dobbeltføring av de mange "uavhengig av hverandre" ble prestert - kunne følgende evnelse leses: "Påtalemyndighetens fullstendige anke omfatter også reaksjonsfastsettelse i saken. Domfelte er tidligere gitt forelegg som han har vedtatt for brudd på kvakksalverloven. Dette gjaldt liknende forhold som nå er til behandling. Bergen tingrett fant domfelte skyldig i å ha tatt til behandling alvorlige smittsomme sykdommer som kikhoste og pertussis til tross for at dette var forbudt og til tross for tidligere å ha blitt straffet for å ha tatt til behandling tuberkulose".

Å prestere meningsløse framstillinger - må påtalemyndigheten være moteriktig velkolert til. Fant Bergen tingrett domfelte skyldig "til tross for tidligere å ha blitt straffet"? Hadde Løvaas tatt til behandling både kikhoste og pertussis? - Det som medfører riktighet er at Løvaas tidligere hadde vedtatt et forelegg. Noen tidligere rettsforhandlet straffeprosess mot Løvaas har følgelig ikke funnet sted.

Hvorfor vedtok Løvaas det presenterte forelegg? Ville han ha vedtatt forelegget om han hadde vært innforstått med hva dette senere kunne innebære? Rettet han henvendelse til besittere av juridisk kunnskap, før han vedtok forelegget? Eller - vedtok han forelegget gitt siktemålet å få saken brakt "raskt ut av verden" - uten å pådra seg ytterligere økonomiske belastninger? Og - uten å ha in mente framtidige konsekvenser.

Utgjorde ikke de benevnte forhold årsak til at Løvaas vedtok forelegget? Det er ingen andre gitt å kunne søke seg opphevd som overprøvere av Løvaas begrunnelse. Og, det foreligger på intet vis noen automatisk akseptasjon av å ha begått en alvorlig straffbar handling - via å ha vedtatt et forelegg på Kr. 4000. - . Har ikke flere enn de fleste, som over flere år har rattet selvstendig skjenelaus køyredning, grunnet å ha trillet noen km/t for fort - vedtatt forelegg? Det er mildt uttrykt, grovt spekulativt - å søke framstilt *mot* Løvaas - at han skal ha vedgått å ha utøvd alvorlige staffbare handlinger, henvist til at han vedtok et presentert forelegg.

"Den blotte omstendighet" - påtalemyndighetens presenterte anke til Gulating lagmannsrett - er vitterlig redelig fundert. Så redelig - at den omgående burde vært avvist. For *det* har påtalemyndigheten via sin selvangitte "måte å ha påvist" - *påvist!*

Sammenfatning. - Perspektiver.

Vilhelm Schjelderup: "Heksejakt i Bergen". Fra "Opphavet til heksejakten mot Løvaas" - til "Den blotte omstendighet". Hva er påviselig besørget ivaretatt fra arrangementskomiteen?

Er det ikke "step by step" - en *gjennomgående* uredelig framferd - vi er presentert? Ved å rette *et sammenfattende søkelys* mot det prosessforordnede - framkommer *regi og tilsiktelse* - som skapinnholdet etter åpning av skapdøra på vidt gap.

Når Helsetilsynet i Hordaland "fant" å måtte *reagere* med henvisning til det presenterte i "Oppslaget i VG" - hvor Helsetilsynet i Hordaland har avlevert sterke anklager mot Løvaas - burde lukta umiddelbart kjennes lite bekvem.

Ved *registrering* av hva man vitterlig bekjentgjøres i oppslaget, bør den illeluktende odør oppfattes klarlig. Presentasjon i krigstyper av: "Ga 10-åring falsk dødsdiagnose", vedrørende et påstått forhold med adresse 2 år tilbake i tid, burde skurre. Ytterligere påtakelig bør det framstå - når 10-åringens mor i Bergen tingrett kunne bekjentgjøre - at hun var ukjent med oppslaget. I VG fikk vi videre vite at: "Helsetilsynet i Hordaland har de siste årene mottatt flere klager på mannen, første gang i 1999". Hvorfor trengte Helsetilsynet i Hordaland

Løvaas' journaler for å framleite "noen som passer for oss" å rette henvendelse til - når "tilsynet" var i besittelse av "flere klager på mannen"? Hadde "tilsynet" arkivert klagen - på "for seg selv" - usynlig sted? Hvorfor evnet ikke "tilsynet" å skaffe til rette sine "flere klager" for presentasjon for Bergen tingrett? Fra påtalemyndighetens ankeproduksjon fikk vi vite at dette hold hadde "ført flere vitner i forhold til foreldede saker". Men alle "de foreldede flere" - *viste seg* å inneha tilhørighet blant de opplistede i tiltalebeslutningen.

Bergens Tidende kunne 17.06 05 meddele: "Saken startet med at en av Løvaas pasienter kontaktet Helsetilsynet, som igjen gikk til politiet". Var det ikke, "Oppslaget i VG" - som fikk Helsetilsynet til å reagere? Uten her å medgi hva jeg er tilkjennegitt, stilles spørsmålet: Kunne det ha vært 10-åringens mor som kontaktet Fylkeslegen/Helsetilsynet? Hvem utgjorde kilde for VGs utstilling av "dødsdiagnose"? Når kilden ikke var 10-åringens mor - hvilke "andre" enn Helsetilsynet i Hordaland - var kilde for også denne medgivelse? Hvorfor passet det for Helsetilsynet i Hordaland *nå* å få på utstilling "dødsdiagnose", som var avkrefte to år tilbake i tid? For derpå å måtte *reagere* - med henvisning til "Oppslaget i VG"?

Burde ikke behovet for naseklype - begynne å kjennes påtrengende? Ha in mente at det er på trinnet "Opphavet til hekseprosessen mot Løvaas" - vi her befinner oss. Skal vi ta "et lite sidesprang"? Bergens Tidende "spanderte" 17.06.05 en omfangsrik artikkel på bekostning av Løvaas. I en liten notis på samme side kunne avisen meddele: "Døde etter sykehusmitte".

Det gjengis fra det tilkjennegitte under denne overskrift: "På under et halvt år mistet Anne-Karin Gørbitz sønnen og en tante som følge av stafylokokksmitte. Som om ikke det var nok, fikk Gørbitz selv bakterien på sykehus i Sverige, men ble kvitt den. I følge avisen Vestnytt skal sønnen ha fått infeksjonen etter en kneoperasjon. Legene ved Haukeland universitetssykehus skal ha sagt at det ikke var noe gale, og sent 24-åringen hjem igjen. - Han gikk flere ganger til lege igjen, og jeg maste om at kneet var infisert. Ingen hørte på oss. Slik gikk han og hanglet i ti måneder, forteller moren til Vestnytt. I november fikk sønnen hjerneslag som følge av infeksjonen, og havnet i koma. Ni dager senere, 17 november 1998, døde han. Like etter døde Gørbitz tante etter påvist stafylokokksmitte etter brokkoperasjon. I et rikt land som Norge skulle det ikke være nødvendig at folk dør på grunn av smitte de får på sykehuset". - Kun 7 år i etterkant kunne dette, i en liten notis, tilkjennegis.

Det medgitte i den lille notis, og arrangementer som hekseprosessen mot Løvaas, tilhører basis for et rikt land som Norge. Stat i staten-klanens Norge! Kontrastene er vakre - i den moteriktige klanens foregangsland.

Alle "godt opplyste" må jo skjønne - at "glipper" i et stort antall, som den notistilkjennegitte - ikke kan gis prioritet for reaksjonsfølgelse - i foreganglandet. Det er bare noen tusen, hvert år, av arten vanlige folk - som *trenger* å bli gravlagt - grunnet "*glippene*".

Alle "godt opplyste" må jo skjønne - at svært betydelige ressurser *tregts å bli brukt* - for å besørge nøytralisering av "sånne" som Løvaas. For "denne mannen" har jo påført så mange som *ingen* - fysiske skadevirkninger.

I rapporten "Ran og nøytralisering - Stat i staten-klanens velferdsstat", henviser undertegnede til den ikke-rettstatlige forordning - som *det betydeligste velferdsvirkemiddel*. Via hvert eneste *arrangement*, via hvert eneste *regisserte justismord* - blir store beløp bak mål-forordnet til klansvelferd. I rapporten er det henvist til en rekke kilder og konkrete saksforhold. Og det er henvist til statistiske data, det framkomne fra flere undersøkelser, mv. Ytringsknebling/sensur

og represalieforordning tilhører de *sentrale virkemidler*. Tilhenvist ble bl. a.: ”Operasjon Munnkurv”. En rapport utarbeidet på oppdrag fra Norsk Sykepleierforbund. Herfra framgikk at sykepleiere ikke våger å si ifra om kritikkverdige forhold. Hva bedriver Helsetilsynet? Og tilhenvist ble: Den største undersøkelsen til nå i Norge - om varslere på arbeidsplassen. En undersøkelse opptatt blant arbeidstakere innen pleie og omsorg, skole og barnevern. Mer enn groteskt! *Det* utgjør en etterrettlig betegnelse hva angår *det forordnede* på bekostning av de som måtte våge å si ifra - om de mer enn kritikkverdige forhold - i foregangslandet!

Henvist til det foreliggende materiale, herunder en rekke sakstifelle, og også den evnede nebbknepping hva angår den stankfylte Odelstingsproposisjon (ny lovgivning) angående varslere på arbeidsplassen - sistnevnte med kildeanvisning til det uttrykte i klartekst fra professor i medisinsk etikk ved UiO og UiB, Jan Helge Solbakk, i en kronikk publisert i Morgenbladet 22.06.06 - er Statens Helsetilsyn særst kvalifisert til fravær av troverdighet.

Det evnede fra ”tilsynet” i anledning det aktuelle *arrangement* - føyer seg ”pent inn” i den etablerte framferd fra dette hold. Etter *plantet* presentert i VG opptrer Helsetilsynet i Hordaland som etterforskere av egen anmeldelse. Til intervju i anledning sitt presenterte budskap - inviterte ”tilsynet” utplukkede som passende for sitt formål. Tuftet på plant i VG til seg selv, habil etterforskning av egen anmeldelse, sitt representative utvalg, samt hosting på terning for trilling til 13 seksere ”på rappen” - kunne tiltalebeslutningen mot Løvaas ordnes!

Ved hjelp av *kamerat* VG kunne Helsetilsynet i Hordaland uthyle mot Løvaas: ”grov mangel på faglig innsikt”. At denne påstand mangler berettigelse - er her å anføre som minst groteskt. For *fagene* det påstandskonstruerende Helsetilsynet i Hordaland kan henvise til som belegg for det framstilte fra dette hold, er: *Inhabilitet, bedrageri og etisk forfall*.

Påtalemyndigheten og Statens Helsetilsyn har begge tilhørighet blant de viktigste enheter - for opprettholdelse av motestatens eksistens. At påtalemyndighetens representerende tilsluttet seg det habilt etterforskingsserverte - er i henhold til oppskriften for *den etablerte* ikke-rettsstatlige framferd. Det oppfølgende evnede fra påtalemyndigheten - ”Den blotte omstendighet”, den avleverte ”underbygging”, den presenterte ”måte å ha påvist”, osv. - bør formodes unødvendig detaljrepetert.

Blant *de viktigste* organer for motestatens eksistens - er selvinnytsende de sentrale og større medier. For å kunne gjennomføre arrangementer i hopetall på vanlige folks bekostning, er kombinasjonen propagandaservering i stor stil (menneskerettslig foregangsland, ytringsfrihet, rettsstat osv.) - og planting på bekostning av, eller ivaretagelse av ytringsknebling/sensur for, de utsatte for arrangementene - av avgjørende betydning.

Avisen Dag og Tid kunne 08.09.06 berette: ”Fritz Moen vart dømt for dobbeldrap uten at media reagerte”. For derpå å påminne oss om VGs ærerike framferd i prosessen mot Moen: ”VG kommenterte etter at Fritz Moen var dømd, at Torunn-gåta var løyst, og spekulerte i om Moen òg kunne ha drepe Sigrid Heggheim”.

Undertegnede har selv ved to anledninger fått stifte erfaring med VGs bedrivelse. Første gang ved utbrettelse av påstandsframstillinger mot FAMPO, og ved det andre høve angående en tvangsinternering hvor FAMPO/undertegnede representerte den utsatte. Ved begge tilfelle ble jeg nektet adgang til imøtegåelse av det utklinte. For det omhandlende arrangement ordnet VGs evnerike Helsetilsynsløpegutt med - å munnlegge Løvaas til å ha uttalt - hva Løvaas ikke hadde uttalt! Innta imøtegåelse til den grove påstandsutplantning, var det på etablert vis - ikke

aktuelt for VG å etterkomme. Tilkjennegivelse av *fakta* angjeldende det aktuelle arrangement, som Vilhelm Schjelderups bekjentgjøring under overskriften: "Hekseprosess i Bergen" av: "På basis av det konfiskerte journalarkiv ga politi og helsetilsyn seg til å ringe rundt til et 60-tall av hans tidligere pasienter. Straks pasientene svarte at de var fornøyd med behandlingen, la de på røret og ringte til neste. - Slik klarte man å få en håndfull av hans tidligere pasienter med på å anmelde ham (...)" - måtte ikke forbeholdes VGs *godt opplyste* lesere.

Bergen Arbeiderblad (BA) er også fortjent til kritikk hva angår den redaksjonelle dekning av det aktuelle saksforhold, men er samtidig også fortjent til honnør for å ha åpnet for adgang til imøtegåelse. Det vises her til intervjuet av Vilhelm Schjelderup, og et inntatt leserinnlegg 16.02.06 under overskrift: "- Løvaas og pressens makt". Fra leserinnlegget gjengis: "Selv om jeg er blant dem som har fått utrolig god hjelp hos Løvaas, og kommer til å fortsette å bruke den hjelp han kan tilby... - må jeg også respektere dem som synes at dette ikke fungerer. - Det som plager meg i denne saken er at de dagene misnøyen med Løvaas og hans metoder var på det verste, hang avisene, deriblant BA, med og vikelig svartmalte han". Det er forhandlingene i Bergen tingrett det her er referert til. Leserinnlegget fortsettes: "Ettersom dagene gikk fikk fornøyde klienter som hadde fått god hjelp forklare seg, uten at pressen synes det var av spesiell interesse. - Pressens makt til å ødelegge mennesker er så absolutt til stede. En manns liv og livsverk fikk alvorlige kvestelser som følge av pressens uvettige maktmisbruk".

Leserinnleggets forfatter er ikke å laste for at hun er ukjent med at pressedekning av omtalte varemerke angående de ikke-rettstatige arrangementer - utgjør *regel* og ikke *unntak* - i Norge. For hvordan kunne få kjennskap til den framferd og de opplysninger - man besørger utestengt fra å bli gitt kjennskap til? Hvordan kunne utkonkurrere "regimer vi ikke vil sammenligne oss med" - gitt at befolkningen var informasjonsformidlet *den etablerte* framferd?

"Rettsmedisinske justismord". Denne overskrift prydet førstesiden til avisen Dag og Tid 22. 09.06. "Rettsmedisinarar har villeidd i over 50 år", var overskrift til den påfølgende artikkel. Fra denne gjengis: "Eg fekk intellektuelt sjokk. Eg såg at eg hadde levd i ei villfaring i 50 år, fortalde Per Brandtzæg på eit seminar i Oslo denne veka. - Han snakka om då han første gong som fagperson studerte kva som skjedde då Fredrik Fasting Torgersen i 1958 blei dømd til fengsel på livstid". - Journalist Arvid Bryne: "Brandtzæg kalla Torgersen-saka eit døme på korleis rettsmedisinsk sakkunne har villeidd domstolane i 50 år". - Er det ikke kjekt å få til å ligge i intellektuell søvn - i 50 år? Og som våken - kunne *bivåne* de fortsettelige justismord!

Fra undersøkelsen henvist til under avsnittoverskriften "Feil på Feil", medtas kort: "Ikkje overraskande var feilaktige vitneobservasjonar den største feilkjelda med 71 prosent. Oppsiktsvekkande, derimot, var at dei rettsmedisinsk sakkunnige med sine tradisjonelle metodar stod for 63 prosent av feila". Ved å summere alle feilangivelser - ender man opp med langt over 200%! Årsak til det - er at mange "feil" er *forordnet* til hvert eneste arrangement.

Under påfølgende avsnittoverskrift, "Manglende skolering", er det innledet med spørsmålet: "Kva kan grunnen vera til at dei rettsmedisinske sakkunnige gjer så mange feil?" Henvist til den type fagkunnskap Statens Helsetilsyn medgir å *være bruker av* - må svaret "gi seg sjøl"!

Fra de groteskt evnerike prestasjoner opphostet fra rettsmedisinsk gane medtas: "Tiltalte er en enkel, primitiv og følelseskald personlighet. Tiltalte mangler følelser og har ikke evne til å ha følelser som oss andre". Nei, den tiltalte Fritz Moen, som ikke hadde begått noen av de drap han ble *forordnet* til å sone 18 år for - evnet vitterlig ikke - "å ha følelser" i overensstemmelse med det psykopatpresterte fra politilege Karl-Ewerth Hornemann!

Justismord i fleng - via arrangementene overføres milliarder til mordandelslagets utøvere! Dette er ingen påstand framsatt av undertegnede. Det er konkretiserte kildeanvisninger, det er foreliggende data osv., jeg framholder - og at A nødvendig impliserer B!

Fra rapporten "Ran og nøytralisering - stat i staten-klanens velferdsstat", inntas her: Fra det journalistiske høyborgsleie, NRK Tekst-TV, ble 04.05.04 utskrevet: "Norge ligger i særklasse når det gjelder tvangsinnleggelse og bruk av tvangsmidler i psykiatrien". *Ligger i særklasse i forhold til hva? "Ligger i særklasse når det gjelder"*. Det gjelder som det aldri før har gjullet å få ordnet vekk enhver som måte evne å registrere - stat i staten-klanens virkeutfoldelse".

Fra det generelle til det spesielle: Atle Johan Løvaas tilhører de som har risikert å rette sterk kritikk mot skolemedisinen og dens utøvere. Men her er å bemerke at han berømmer akuttmedisinske aktører for deres livsreddende innsats. Det er særskilt vaksinasjon og "drug"-medisinen, antibiotika og neddopningspreparatene, Løvaas har gått til felts mot. Og følgende av det, den medisinske kronemaskin. Når han i tillegg "har gledet" et stort antall vanlige folk - er det kunnskapsmoderne selvinnslysende - at han *trenger* å bli nøytralisert!

Sett i lys av den kildetilhenviste groteske framferd, og de uopprettelige konsekvenser for et utall av mennesker - jfr. her eksempelvis det medgitte i den lille notis, og de sakkyndigs forordning av livstidsdom for uskyldige - hva er "kyndig" påstandsframstilt mot Løvaas?

Fra påtalemyndighetens anke: "(...) at domfelte gjennom sin "testmetode" har stillet skremmende alvorlige diagnoser overfor pasientene". Saksforholdtes aktor til Bergens Tidende 17.06.05: "Han har satt sårbare mennesker i fare". Redaksjonelt meddelt fra Bergens Tidende 17.01.06: "Også assisterende fylkeslege Anne Lisbeth Vabø ved Helsetilsynet i Hordaland forklarte seg i går. Vabø - som hadde deltatt i etterforskningen av egen anmeldelse - kunne berette sin *mening* til Bergen tingrett - og avisen - om *fare* for Løvaas' pasienter.

Tenk om - de påstående kunne ha framholdt *påvisning* for at Løvaas hadde påført et eneste menneske fysiske skadevirkninger, eller "satt noens liv i fare"? *Tenk om* - de påstående kunne ha vist til at Løvaas hadde begått handlinger av sådan art - som *de kyndige* begår i drøssevis?

Til de forhold Løvaas ble pådømt for av Bergen tingrett - og det påstandsframstilte: "Han har satt sårbare mennesker i fare" osv. Angående kvinnen påstått kikhostediagnostisert av Løvaas, tiltalebeslutningens post III b, er rettsboksansført fra Bergen tingrett: "Han ga henne medisin for dette, og etter pasientens forklaring i retten, gikk det ikke lang tid før hun ble bra". Og for tiltalebeslutningens poster III c-e, den påståtte kikhostediagnostisering av de tre barna, er følgende nedfelt i rettsboken: "Foreldrene trodde ikke så mye på dette og brukte bare medisinen en knapp uke. De to eldste var forøvrig vaksinert mot kikhoste. De ble bedre etter hvert av seg selv uten medisinen fra tiltalte". - Fra hvilke andre enn *trengende brukere av talemåter*, må det anførte kunne *fortolkes* som: "Han har satt sårbare mennesker i fare"?

Vi må *skjønne* at det trengs kunnskapsmoderne ivaretagelse av mennesker: "Han gikk flere ganger til lege igjen, og jeg maste om at kneet var infisert. Ingen hørte på oss. Slik gikk han og hanglet i ti måneder, forteller moren til Vestnytt. I november fikk sønnen hjerneslag som følge av infeksjonen, og havnet i koma. Ni dager senere...- døde han"!

Gitt tilhold i en rettsstat - hvem er kvalifisert for plassering på tiltalebenken? Den som ikke har påført et eneste menneske fysiske skadevirkninger, men derimot "har *gledet* mange" - *fordi* han har kunnet *avhjelpe* dem fra deres lidelser. Eller... *de kyndige*?

Det er - det mindre tiltalende enn opprettholdelse av intellektuell dvale, som sådan - vi her tilbys. At påtalemyndighetens produsent av "Den blotte omstendighet" - til sin presenterte fullstendige anke manglet *habilitetsinnsigelser* på menyen - utgjør ingen merkverdighet.

Men - å framstille den avleverte tiltalebeslutning som fundert på etterforskning av *habilt* varemerke - er langt alvorligere enn frekt. Etterforskning av egen anmeldelse mangler definitivt rettsstatlig forankring. Og, som om dette ikke skulle være mer enn klanderverdig nok - mangler *den forordnede* etterforskning fra de etterforskende av egen anmeldelse - *påviselig* det absolutte fravær fra å være *berettiget* til etiketten etterforskning.

Det presterte og presenterte fra de etterforskende - må ikke det rammes av straffelovens bestemmelser? Her siktes såvel til det framholdte, utplukking av vitner/metodeanvendelse, som det forordnet tilbakeholdte. Det vises i denne forbindelse til straffelovens bestemmelser angjeldende uriktig erklæring/falsk forklaring §§ 189 og 190. Og når begått av offentlig utøvende, overføring til samme lovs strengere bestemmelser § 120.

Den oppfulgte mote-evnelse: "Den blotte omstendighet at så mange uavhengig av hverandre". *Registrer* på hvilket vis påtalemyndigheten har framskaffet - *de mange uavhengige*. *Registrer* hvordan 2% av Løvaas' "tildelte" pasienter - er forordnet til *å bli til - de mange*.

Realiteter *passer ikke* for motestatens prosessarrangører. Pr. dato er 2701 navn registrert i Løvaas' pasientarkiv. Om de kunnskapsmoderne etterforskere hadde vært utdannet til å telle "så langt" - ville de i tilfelle ha framkommet med korrekt antall? Var ikke antall registrerte pasienter på talletidspunktet 2500 - 2600? Selv med hjelp av garderobebesøk for kledebytte kunne ikke de etterforskende/påtalemyndigheten framskaffe så mange anklagere mot Løvaas - at de kunne anslås i prosenter av hans pasientantall. Påtalemyndighetens moteriktige kalkulering av *de mange* - har hjemstavn i størrelsen promille av Løvaas' pasienter!

I sitt evnerike "dødsdiagnose-oppslag i VG kunne Helsetilsynsløpegutt Grønning fortelle: "I mars i år fratok tilsynet ham hans autorisasjon som fysioterapeut da det ble kjent at han sommeren 2002 fikk en ti år gammel jente til å tro at hun hadde tuberkulose". Måtte tilsynet tro at den påståtte trosbekjennelse hadde opphav i faglig fysioterapeutisk diagnostisering? Må *de "siste sovjetstatlige" moderne kameratkyndige* kunne spa fram: *flere* klagemål framført mot Løvaas i anledning hans mangeårige virke som fysioterapeut.

Er det med belegg i sin evnerike utplantning i VG - at journalist Grønning stiller opp som påtalemyndighetens vitne mot Løvaas under den foranstående ankebehandling? Skal han der bevitne sin bekjentgjøring av: "Helsetilsynet i Hordaland har de siste årene mottatt flere klager på mannen, første gang i 1999"? Skal han bevitne å ha *synesett* påtalemyndighetens: "Det ble videre under hovedforhandling ført flere vitner i forhold til foreldede saker (...)? Skal han bevitne at "*de flere*" han "*har sett*" - utenom moren som ikke kjente til "oppslaget i VG" - ikke forefinnes blant de inkluderte i tiltalebeslutningen? Trenger journalist Grønning *myndig* ledsagelse til Gulatings garderobe for *å bli til - flere* moteriktige grønninger?

Skal journalist Grønning og de øvrige høythonorerte kunnskapsmoderne mikrofonstativer - korsynge til "den godt opplyste befolkning" fra rettsforhandlingene i Gulating lagmannsrett: "*til tross for på denne måte å ha påvist*"?

"Korleis "samfunnstoppar" missbrukar si makt til å gjere seg sjølve og sine like rikare". På dette vis ble det uttrykt av tidligere stortingsrepresentant Marie Lovise Widnes. For mottakere

av utbytte utgjør *de ikke-rettsstatlige arrangementer* en gullgruve. Tillagt de store beløp arrangørene, *via arrangementene*, beriker seg med fra felleskassa - avkreves de utsatte for *arrangementene* for et betydelig antall kroner. Er det ikke kjekt å ha - *verdens beste* å bo i?

For de gjennomført uredelig funderte framstillinger presentert på bekostning av Atle Johan Løvaas, avkreves han av påtalemyndigheten for Kr.100.000.- . Og i tillegg til dette fraranselse av adgang til å utøve sitt virke. Hvilke konsekvenser det innebærer å bli arrangementshensatt til en sådan situasjon - burde være enkelt oppfattelig.

Den fortsettelige prosess mot Atle Johan Løvaas - er overkvalifisert til karakteren skammelig. Til den foranstående behandling for Gulating lagmannsrett er avsatt 5 dager. Overkvalifisert til karakteren skammelig er ressursene allerede brukt. Er de store beløp allerede overført fra felleskassa til arrangementskomiteens lommer - for å ta Løvaas!

Henvist til det kvalifiserte for betegnelsen *påvisning* hva angår det aktuelle saksforhold, burde påtalemyndighetens anke omgående vært trukket - og pådømmelsen av Løvaas fra Bergen tingrett frafalt. Erstatning til Løvaas for den utviste framferd, og de belastninger han og hans familie er påført, ville utgjøre en rimelig løsning.

Vilhelm Schjelderup: ”Rent bortsett fra at jeg ikke liker hekseprosesser”. Tilhører *du* de som finner det bekvemt å gi din tilsutning - *til kunnskapsmoderne hekseprosesser?*

3355 Solumsmoen, 07.10.06

Menneskerettsorganisasjonen FAMPO

Dag Hiåsen, styreformann.